

РЕШЕНИЕ

№ 6130

гр. София, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **6073** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Делото е образувано по жалба на началник сектор отдел „Пътна полиция“ (ОПП) - СДВР, чрез главен юрисконсулт М. Д. срещу Решение № 2407 от 23.05.2023 г. на СРС по анд. 20221110216689 по описа за 2022 г., НО, 3 състав, с което е отменено наказателно постановление № 22 – 4332 – 020268 от 11.10.2022 г., издадено от началник сектор при СДВР, с което на Н. Н. Л. е наложено административно наказание на основание чл. 175А, ал 1, пр. 3 – то от ЗДвП – глоба в размер на 3000 (три хиляди) лева и е лишен от право да управлява МПС за срок от 12 месеца за нарушение по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно, постановено в противоречие с материалния закон и съдопроизводствените правила, необосновано и явно несправедливо. Счита, че както в АУАН, така и в НП ясно са описани всички елементи от състава на нарушението. Според касатора показанията на приятелите на санкционирания водач не са обективни, тъй като са заинтересовани от изхода на делото. Излага съображения за липса на приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като с това деяние се засягат правилата за движение по пътищата и създава предпоставка за настъпване на ПТП с тежки последици, като създава опасност и/или застрашава

останалите участници в движението. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и да се потвърди НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на СГП счита, че жалбата по същество е неоснователна и недоказана, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, XV – ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. В процесуално качество на свидетел е разпитан актосъставителят – Р. Х. Б. и свидетелят А. С. С., както и свидетелите Ш. Ф. Ч. и Х. Х. Б. (пътували в автомобила на Н. Л.). След обсъждане на събраните доказателства, съдът е приел, че на 14.09.2022 г. около 21:28 ч., в [населено място], по ул. „Проф. д-р И. С.“, като водач на лек автомобил „БМВ 535 Д“ с рег. [рег.номер на МПС], движещ се в посока от [улица]към [улица], преди кръстовището с [улица]Н. Л. е използвал пътищата за обществено ползване за други цели освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на пътници за други цели освен в съответствието с тяхното предназначение за превоз, довеждайки до загуба на сцепление на гумите – дрифт в нарушение на 104б, т. 2 от ЗДвП.

За така установеното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № GA № 684238/14.09.2022 г., връчен на сочения за нарушител на същата дата и подписан без възражение. Въз основа на АУАН е издадено и НП, предмет на делото пред първата инстанция.

Софийският районен съд, след преценка на събраните доказателства, е направил изводи за това, че Л. не е извършил нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, тъй като е използвал пътя именно по предназначението му, като е управлявал МПС. Съдът е преценил, че се касае за нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП, тъй като при завиване наляво за навлизане по друг път, преди да започне маневрата, не се е убедил, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, а е извършил маневрата, без да се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение, поради което е отменил НП.

Административен Съд С. – град, XV – ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Съобщението за изготвеното решение на СРС е било изпратено на КАТ – СДВР на дата 13.06.2023 г. Жалбата е подадена в СРС на дата 13.06.2023 г., т. е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Обжалваното решение е неправилно, поради противоречието му с материалния закон. Разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП регламентира забрана за водач на МПС да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Съгласно чл. 104б от ЗДвП (Нов - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.), на водача на моторно превозно средство е забранено да: 1. организира или участва в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване; 2. използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Дали с това си поведение водачът е създал опасност за останалите участници в движението и/или е застрашил живота и здравето им, какъвто извод в случая се съдържа в НП, е ирелевантно за съставомерността на извършеното деяние, тъй като съставът на нарушението изисква единствено водачът да не е използвал пътя, отворен за обществено ползване по предназначение - за превоз на пътници и товари, и не въвежда допълнителни елементи като условие за съставомерност на деянието. В закона не се съдържа легална дефиниция относно „ползването на път за други цели, освен за превоз на хора и товари“, което предполага запълването на бланкетния състав с конкретно съдържание според особеностите на всяка хипотеза. В случая както в АУАН, така и в НП, ясно са описани всички елементи от състава на нарушението, а именно: преднамерено е извел МПС извън контрол, чрез презавиване, в резултат на което гумите са изгубили сцепление и няколкократно МПС-то е изменило посоката си на движение в ляво и в дясно. Съзнателното опасно шофиране, посредством занасяне на автомобила в различни посоки, чрез рязко повишаване на скоростта, в никакъв случай не представлява използване на пътя в съответствие с основната цел за това - за превоз на хора и товари. Всяко неовладяване на автомобила и загубата на контрол в процеса на поднасяне на МПС би могло да има фатални последици. Подобно поведение по пътната мрежа, отворена за движение, застрашава не само живота и здравето на намиращите се в автомобила лица, но и на останалите участници в движението, поради което се характеризира с висока степен на обществена опасност.

Именно воден от тези съображения законодателят е приел разпоредбата на чл. 104б от ЗДвП в началото на 2017 г., обосновавайки се с изключителното увеличение на подобни случаи в цялата страна, при които водачи на автомобили извършват подобни "маневри" по оживени улици и кръстовища в населените места и по този начин застрашават здравето и живота на останалите участници в движението. С оглед сериозната степен на опасност е и регламентираният висок размер на предвиденото в санкционната норма на чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП наказание "глоба" от 3 000 лева, както и кумулативно предвиденото "лишаване от право да се управлява МПС" за срок от 12 месеца. Разпоредбата на чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП е санкцията за нарушение на разпоредбата на чл. 104б от ЗДвП. Съгласно тази разпоредба „наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лв. водач, който организира или участва в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.“ Тя е приета и обнародвана заедно с разпоредбата на чл. 104 б ЗДвП (Нов - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.), което показва законодателната реакция срещу това сравнително ново противоправно явление.

В противоречие със събраните по делото доказателства СРС е приел, че липсват данни за умишлено рязко подаване на газ, за занасяне на задните гуми на автомобила и за рязко преминаване от едната в другата лента за движение. Видно от констатациите в АУАН и НП, ответникът преднамерено е извел МПС извън контрол, като няколкократно е изменил посоката си на движение в ляво и дясно, с което непосредствено е създал опасност от възникване на ПТП и е застрашил живота и здравето на хората. Тези констатации се потвърждават и от показанията на актосъставителя и свидетеля по съставянето на АУАН (очевидци), които изрично са заявили, че задницата на процесният автомобил е поднасяла наляво надясно, като е можело да се удари в спрелите автомобили както и тези, които непосредствено са преминавали, включително и минаващи пешеходци, поради което са приели, че има т.нар. дрифт. Установените от служителите на СДВР действия на водача – а именно преднамерено извеждане на МПС извън контрол, чрез презавиване, което е довело да загуба на сцепление на гумите му, са отразени обективно в АУАН и НП.

Не се споделят изводите на СРС, че Л. е нарушил разпоредбата на чл. 25, ал. 1 ЗДвП, доколкото при завиване наляво не се е убедил, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, а е извършил маневрата, без да се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. Съгласно чл. 25, ал. 1 ЗДвП, водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. Въз основа на показанията на с Б. и С. може да се направи категоричен извод, че е осъществил състав на чл. 104б от ЗДвП.

Не се споделят изводите на СРС, че описаното в АУАН и НП деяние е в следствие от неопитността на Л., тъй като бил на 26 години, както и че последният в желанието си да се покаже на приятелите си и да изтъкне като водач на автомобил, е извършил това деяние. Напротив възрастта на водача е достатъчна, за да е усвоил правилата на движение по пътищата и да съумява да шофира разумно и отговорно, с цел да опази себе си и останалите участници в движението по пътищата. Още повече, че от представения справка - картон на водача, се установи, че последният е с издаден СУМПС на 25.03.2015 г., т. е. той има опит повече от 8 години като шофьор. Поради това, изводът на СРС, че описаните констатации в АУАН и в НП не отговарят на фактическите обстоятелства на деянието, не се споделят от настоящия касационен състав.

По изложените по – горе в решението мотиви настоящият касационен състав приема, че с деянието си Й. В. М. е осъществил състав на нарушение по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, поради което законосъобразно е ангажирана отговорността му на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 ЗДвП.

Не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Нарушението е формално по своя характер и липсата на вредни последици не обосновава извод за маловажност. Същевременно, видно от приложената справка за извършени от ответника нарушения, същият системно нарушава правилата за движение по пътищата.

Във връзка с гореизложеното решението на първоинстанционния съд следва да бъде отменено и вместо него да се постанови ново, с което да се потвърди НП.
С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски.
Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XV - ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение № 2407 от 23.05.2023 г. на СРС по анд. № 20221110216689 по описа за 2022 г., НО, 3 състав.

ПОТВЪРЖДАВА НП № 22 – 4332 – 020268 от 11.10.2022 г., издадено от началник сектор при СДВР, с което на Н. Н. Л. е наложено административно наказание на основание чл. 175А, ал 1, пр. 3 – то от ЗДвП – глоба в размер на 3000 (три хиляди) лева и е лишен от право да управлява МПС за срок от 12 месеца за нарушение по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Н. Н. Л., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.